

Predmet: Čuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 26.03.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Milomir Matović, punomoćnici oštećenih

Svedok Besim Huskaj ispitan je putem video-linka iz Prištine/Prishtinë

Svedok Besim Huskaj

Dan pre velikog masakra koji se dogodio u Ljubeniću/Lybeniq 1.04.1999. godine, iz svoje kuće je video mnogo vojnih kamiona koji su prevozili naoružanje, kao i mnogo vojske oko Ljubenića/Lybeniq. Dana 1.04.1999. godine, oko 07:00 h ujutru u selo Ljubenić/Lybeniq ušli su srpska policija, vojska i paramilitarci. On je bio u svojoj kući sa suprugom, dva sina i dve kćeri. Isterali su ih iz kuća, pucali su u vazduh da ih zaplaše i požure. Sa porodicom je krenuo na kraj sela, gde su se skupljali svi meštani. Dok su išli, video je tela ubijenih ljudi. Kada su došli do prodavnice koja se nalazi na kraju sela, tri uniformisana lica su počela da odvajaju muškarce od žena i dece. Imali su tamnije, šarene uniforme, a na glavi tamne naočare za sunce. Oko glave su imali vezane marame. U toj grupi u kojoj je bio i on, bilo je oko 65-70 muškaraca. Jedan od te trojice vojnika je počeo da ih ispituje ko je palio kuće u njihovom selu 1998. godine. Nosio je mitraljez, imao je neke činove na uniformi. Adem Haradinaj je rekao da niko iz Ljubenića/Lybeniq nije palio kuće, da su oni uvek lepo živeli sa komšijama Srbima i Crnogorcima. Nakon ovog razgovora, Adema Haradinaja su izveli iz grupe i ubili ga na licu mesta. I Adem Bushati je govorio da su tu sve nevini ljudi - i njega su ubili. Jedan visoki, mršavi vojnik je rekao da je njegovog brata UÇK otela iz voza i da su ga ubili. Vikao je na njih, rekao im je da legnu na pod, psovao im je majku arnautsku. Legao je odmah na zemlju, počeli su da pucaju po njima. Ranjen je u nogu i stomak, i od tada je invalid. Ostao je da leži na zemlji, video je da su zapalili par kuća. Ubrzo nakon toga, jedan vojnik je došao da proverii da li je neko preživeo. Ispaljivao je po jedan metak. Njemu je tada metak okrznuo čelo. Ustao je nakon dva sata, i sa još četvoricom ranjenih se krio u šumi blizu Ljubenića/Lybeniq sve do 17.06.1999. godine. U bolnici u Prizrenu/Prizreni rođak mu je rekao da je njegova porodica izbegla u Albaniju. U masakru u Ljubeniću/Lybeniq 1.04.1999. godine ubijeno je dosta članova njegove šire porodice. Na groblju u Peći/Pejë pronađena su tela njegovog brata Hadzije Huskaja, Metush Huskaja, Naima Huskaja, Reg Rexhepija, Haradina Huskaja, Osmana Huskaja, Tafila Huskaja, Ram Huskaja, Fenina Huskaja i Smaila Huskaja.